

Dansen er på spil

DANSEPOLITIK. Skal dansen samles i ét kraftcenter i København? Eller skal flagskibet Dansk Danseteater spille sammen med samtidsmusikken i Stærekassen? Dansk Danseteater, som ikke har danske dansere for tiden, søger en helhedsløsning.

Af Lotte Bichel

Skal den moderne dans i København samle sine spredte ben på scener og studier i ét kraftcenter i porcelænsfabrikken på Frederiksberg eller i en af de store Carlsberghaller i Valby?

Eller skal dansen gå i samspil med den moderne musik i Stærekassen på Kgs. Nytorv? Der arbejdes med planer for det hele, og flagskibet Dansk Danseteater er en af brikkerne, der flyttes rundt med alle steder.

»Men aktuelt har vi ikke råd til nogen af delene,« siger danseteatrets kunstneriske leder Tim Rushton.

Han elsker Stærekassen, som han kender som sin egen bukselomme som tidligere kongelig balletdanser, og han hopper i stolen ved tanken om, at danseteatret kunne rykke ind i den nyrenoverede sal og de affolkede prøvesale, når skuespillet rykker ud.

Han kender også behovet indefra for at få skabt en masse udstillingsvinduer i et fælles dansens kraftcenter og bl.a. styrke fødekæden af dansere. Dansk Danseteater har ti dansere fra ti forskellige nationer og aldrig før været så internationalt. Det står også for første gang i sin 26 år lange historie uden danske dansere. Senest har kompagniet måttet aflevere tre dansere til den førende svenske Cullberg Ballet.

»De blev udvalgt ved en audition med 300 dansere fra hele verden, så det er jeg då på

den ene side pavestolt over,« siger Tim Rushton: »Det viser, at vi er et vækstcenter med dynamik og energi, og dansens væsen er international.«

Men det piner Tim Rushton, at fødekæden af danske dansere ikke er stor nok. Skolen for Moderne Dans oversvømmes, lige som Operaakademiet, af udlændinge og især svenskere, som er svære at holde på.

Og planer om en aspirantordning, hvor danske dansere kunne græsse som føl i Dansk Danseteater, er opgivet. Der er ikke råd.

»Det er et stort problem for mig, der selv er udlænding og har valgt at lære sproget og bruge alle mine kræfter her i landet for den moderne dans. Hvorfor er det ikke en dansker, der sidder på min plads, og hvem skal efterfølge mig?« spørger Tim Rushton på flydende dansk med engelsk accent.

Eksperimentet lykkedes

Det er fem år siden, Tim

Rushton overtog roret for Dansk Danseteater som kunstnerisk leder og koreograf, og lige nu ligner han et lys, man har brændt i begge ender.

Danseteatret har travlt med at vise sin berettigelse med ca. 80 forestillinger årligt fordelt med 30 i København, 30 på turné rundt i landet og ti i udlandet.

I sidste måned stod 7.000 i kø for at opleve kompagniets sommerudspil i Politigården med Copenhagen Summerdance. Over tusinde gik forgæves.

I næste uge står der 14 dages turné i Kina på programmet.

Mellem prøverne kæmpes der i kulisserne for, at danseteatret kommer på finansloven med 12-14 mio. kr., som er en forøgelse på mindst 50 procent, og sikres en ny, fast adresse, når den nuværende, favorable lejeaftale i Folketeatret udløber i sommeren 2009.

Det er to år siden, at Dansk Danseteater rykkede ind på Hippodromen i Folketeatret med studie, administration og adgang til også den store scene mod betaling for el, vand og varme.

»Det var et eksperiment, men vi kan tørre sveden af panden. Til vores sidste sæsonudspil med »Passion« havde vi en belægningsprocent på 98.

Vi har vist vores berettigelse. Det har haft en effekt, vi ikke havde turdet drømme om, at have vores egen adresse, som publikum kan gå efter,« siger Tim Rushton.

Danseteatrets økonomiske aftale udløber, lige som lejeaftalen, om to år. Kulturminister Brian Mikkelsen (K) har sat sin underskrift på en garanti, som sikrer Dansk Danseteater en årlig bevilling på otte mio. kr., som er delvis finansieret af tips- og lottomidler.

sieret af tips- og lottomidler, indtil sommeren 2009.

Foreløbig er der afsat fire mio. kr. til danseteatret på finanslovsforslaget for næste år som en del af en øremærket bevilling til Københavns Teater.

Resten er i politisk spil, og danseteatret er ikke blevet lovet mere fra Kulturministeriet. »En uændret bevilling er reelt en nedskæring, fordi vi ikke er blevet pristalsreguleret i fem år,« siger Tim Rushton, der er en ombejlet chef, men fortsætter »så længe det er sjovt«.

Truer du ligefrem med at gå?

»Nej nej. Jeg arbejder for, at vi reelt skal fungere som det nationale moderne danseteater og fortsætter, så længe jeg tror på det her. Jeg vil forlade noget, jeg er stolt over.«

llb@berlingske.dk